

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Co/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011899568
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011899568.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne GRATIO HOLDINGS LTD., so sídlom v Limassole, Maximou Michailidi 6, Cypruská Republika, zastúpenej advokátskou kanceláriou ACRES spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu hospodárstva Slovenskej Republiky, so sídlom v Bratislave, Mierová 19, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Čarnogurský ULC s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tvarožkova 5, o určení, že žalovaná nemá voči žalobkyni právo na vrátenie majetku, o určení, že žalobkyňa je vlastníčkou majetku, o vzájomnom návrhu žalovanej z 30. septembra 2008 a o návrhu na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania na strane žalobkyne, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 18 C 185/2004, o odvolaní spoločnosti Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Részvénytársaság (Zrt.), proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. apríla 2012 sp.zn. 3 Co 15/2011, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 5. apríla 2012 sp.zn. 3 Co 15/2011 nepripustil do konania spoločnosť Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Részvénytársaság (Zrt.) (ďalej len „spoločnosť MNV“) do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne. Krajský súd v Bratislave v predmetnom uznesení poučil spoločnosť MNV, že proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Proti uzneseniu krajského súdu podala spoločnosť MNV ústavnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd odvolanie nepripustil. Ústavný súd SR v uznesení z 26. júna 2012, sp.zn. III. ÚS 298/2012 odmietol vyššie uvedenú sťažnosť pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia Ústavný súd SR vyslovil názor, že proti prvostupňovému rozhodnutiu o nepripustení vedľajšieho účastníka do konania je prípustné odvolanie, a hoci krajský súd nesprávne poučil sťažovateľku o opravnom prostriedku v jej veci, táto, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, mala rozhodne opravný prostriedok (odvolanie) proti prvostupňovému rozhodnutiu krajského súdu podať na najvyšší súd, čo však z jej sťažnosti nevyplýva, ale priamo sa obrátila so sťažnosťou na ústavný súd.

Spoločnosť MNV podala následne 17. septembra 2012 odvolanie proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. apríla 2012, sp.zn. 3 Co 15/2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky príslušný rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.), skúmal základnú podmienku prípustnosti tohto opravného prostriedku, a to, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote. Dospel pritom k záveru, že odvolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 204 ods. 1, 2 O.s.p. sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku jedna preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O.s.p.). Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.). Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

V posudzovanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 5. apríla 2012 sp.zn. 3 Co 15/2011 doručené účastníkom konania prostredníctvom Slovenskej pošty, a to právnomu zástupcovi žalobkyne 18. apríla 2012, právnomu zástupcovi spoločnosti MNV 18. apríla 2012 a právnomu zástupcovi žalovanej 19. apríla 2012. V predmetnom uznesení Krajský súd v Bratislave poučil účastníkov konania, že proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Ústavný súd SR v odôvodnení uznesenia z 26. júna 2012, sp.zn. III. ÚS 298/2012 vyslovil právny názor (ktorý je pre súd prvého stupňa ako aj pre odvolací súd v predmetnom konaní záväzný), že krajský súd spoločnosť MNV nesprávne poučil o neprípustnosti podania odvolania, pretože ide o prvostupňové rozhodnutie, v zmysle ustanovení § 201 a § 202 O.s.p. proti ktorému je odvolanie prípustné. Keďže podľa názoru ústavného súdu spoločnosť MNV krajský súd nesprávne poučil o opravnom prostriedku, táto, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, mala rozhodne právo podať opravný prostriedok (odvolanie) proti prvostupňovému rozhodnutiu krajského súdu na najvyšší súd. Moment doručenia uznesenia krajského súdu právnomu zástupcovi žalovanej (ako poslednej z účastníkov konania) je rozhodujúci pre určenie začiatku plynutia zákonnej trojmesačnej lehoty na podanie odvolania (§ 204 ods. 2, posledná veta O.s.p.). Z uvedeného vyplýva, že posledný deň, kedy mohla spoločnosť MNV účinne využiť svoje právo podať odvolanie, bol 19. júl 2012 (§ 57 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 204 ods. 2 O.s.p.). Spoločnosť MNV však podala odvolanie prostredníctvom Slovenskej pošty až 17. septembra 2012, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako súd odvolací) odmietol odvolanie spoločnosti MNV ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Riadiac sa pritom právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou odvolaním napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobkyni ani žalovanej súd nepriznal žiadne trovy odvolacieho konania, keďže im nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.